

De zussen Jasmin (links) en Shazia Ishaq

Stichting MOI helpt kansarme mensen

Na de EKO-school te hebben gevolgd, volgden vier dames via Stichting Maatschappelijke Ondersteuning Integratie (MOI) een leer/werktraject. Dit hebben ze afgesloten met een erkend diploma. Om te laten zien dat ze hun mannetje (vrouwkje) staan, hebben ze voor de leden van het Nederlands Philharmonisch Orkest een prachtig buffet geserveerd.

De EKO-school helpt volwassenen die bij aankomst in Nederland met een diploma zitten waar ze in Nederland niets mee kunnen, omdat het niet erkend is. Ook al is het een diploma van een hoge opleiding. Dat maakt mensen onzeker, helemaal omdat ze de weg niet weten in ons 'regeltjesland'. Stichting MOI heeft zich tot taak gesteld de meest kansarme mensen in de samenleving te helpen en het vangnet onder het vangnet te zijn. Deelnemers groeien uit tot mensen met veel eigenwaarde. Shazia Ishaq en haar zus Jasmin, samen met nog tien vrijwilligers en een aantal ZZP'ers, spannen zich daar al jaren voor in. Shazia is oprichtster van Stichting MOI, maar ook maatschappelijk hulpverlener, schuldhulpverlener, juridisch adviseur en directeur van buurthuis Archipel. Toen zij directeur van het buurthuis werd, heeft ze het stokje van directeur van MOI overgedragen aan haar jongere zus Jasmin. De zussen werken al jaren samen en hebben naar eigen zeggen nooit onenigheid. Jasmin ging met haar studie aanvankelijk een compleet andere kant op. Jasmin: 'In eerste instantie koos ik voor HBO Boekhouden. Toen ik dat diploma had stond ik voor de keuze: of werken van 9 tot 5, of mijn zus helpen met haar mooie werk. De keuze was snel gemaakt. Ik heb flink gestudeerd om ook daadwerkelijk mensen te kunnen helpen en mijn steentje bij te dragen. In de loop der tijd kom je in deze functie heel veel dingen tegen waarvoor een oplossing moet worden gezocht. Ik ben heel leergierig en doe zodoende een heleboel kennis op.'

Leer/werkprojecten

Shazia vertelt dat zij altijd hebben moeten vechten om verder te komen. Gelukkig hebben zij een moeder die altijd tegen hen zegt: 'Wees er trots op dat je in Nederland leeft en pak je kansen.' Shazia en Jasmin zijn dan ook heel trots op hun moeder die ervoor heeft gezorgd dat ze konden meedoen in de maatschappij. De mensen die door MOI geholpen worden, zijn volgens de zussen Ishaq vrouwen die echt niets weten en die, als ze hulp nodig hebben, dat vragen aan hun man, vaak uit een cultuur die het niet nodig vindt een vrouw wijzer te maken. Jasmin: 'Hierdoor komen ze bij ons binnen met een zelfvertrouwen van nul. Ze hebben helemaal niets, maar zouden wel heel graag iets met hun leven willen doen. Als ze uiteindelijk zo ver komen en het leer/werkproject afsluiten, zijn ze uitgegroeid tot stralende, zelfverzekerde vrouwen, die bijvoorbeeld in staat zijn een catering te verzorgen voor tweehonderd mensen.'

Omdat Shazia en Jasmin van mening zijn dat je moet doen wat je graag wilt en eindelijk eens moet stoppen met daarover na te denken, maar gewoon je hart volgen, zijn de opleidingen die worden aangeboden heel divers. Ze variëren van beheerder, catering, bakker, kinderactiviteitenbegeleider tot een visagiste-opleiding. Het is mogelijk een diploma te halen, maar ook een bijbehorende baan te vinden. De stichting heeft veel zakelijke relaties op verschillende gebieden, wat helpt bij het vinden van banen voor deelnemers. En het mooie is, dat degenen met een diploma op zak zich ook weer inzetten voor vrouwen die dat zetje in de rug nog nodig hebben. 'Wij zijn van mening dat educatie en werk de enige twee elementen zijn die tot een groeiproces leiden.'

Een goed voorbeeld is de groep die opgeleid wordt voor tot cateraars, wat gebeurt in het NedPho, het onderkomen van het Nederlands Philharmonisch Orkest. Per productie verschilt het orkest in aantal personen waarvoor gezorgd moet worden. Het is een heel leuk leerproces, ook omdat veel orkestleden Engels spreken. Zo krijg je een uitwisseling van Nederlands en Engels: dat leren de cursisten er ook nog bij.

Formeel vangnet werkt niet

Waarom is MOI een vangnet onder het formele vangnet? Shazia vertelt dat het formele vangnet naar haar idee weggegooid geld is. De buurtteams zouden mensen uit de buurt moeten helpen met hun problemen. Er is volgens haar veel in die teams geïnvesteerd, maar dat is een behoorlijke miskoop, vindt zij. Het geld zou beter aan iets anders kunnen worden besteed.

'Op de vaste dag dat mensen bij de buurtteams terecht kunnen, vaak zo'n tien mensen per keer, komen de buurtteams gewoon niet opdagen en laten ze de mensen in de kou staan. En dat terwijl het soms heel simpel is om hun probleem op te lossen. Eén telefoontje is vaak al voldoende,' stelt Shazia.

'Als mensen zich bij MOI aanmelden – soms ook jongeren – gaan we eerst gezamenlijk bekijken wat er al gedaan is om het probleem op te lossen. Hoe zit je in de schulden, heb je een idee hoe je dat kunt oplossen? Wat heeft de overheid al gedaan, wat wil de

Educatie en werk: elementen van een groeiproces

persoon zelf, zonder dwang van de overheid. Het zijn heel praktische stappen die men kan zetten. Het systeem is gewoon fout, daar moet iets aan gedaan worden. Het wordt tijd dat er buiten de lijntjes wordt gekleurd. Om een voorbeeld te noemen. Een huisuitzetting is vaak niet nodig. Als je in overleg gaat met de betreffende instantie, kan je het meestal op een

deal gooien door met een voorschot de schuld deels af te kopen en die daarna in termijnen af te betalen. Het afkoopbedrag wordt bij elkaar gesprokkeld door dingen zoals de TV of de computer te verkopen. Dus niet zoals de overheid het doet: de mensen gewoon op straat zetten.'

Liever een hengel dan een vis

Op dit moment merken Shazia en Jasmin dat de armoede steeds groter wordt en er steeds meer mensen in geldproblemen komen. Voor degenen die net buiten de normen van de voedselbank vallen hebben zij een soort schaduwvoedselbank opgericht. Er kunnen wekelijks 180 mensen geholpen worden. Die zijn er dan ook; de helft daarvan bestaat uit ouderen. MOI houdt zich ook bezig met thuisbezoek bij ouderen. Jasmin: 'Ik ben soms verbijsterd als ik in de koelkast van deze mensen kijk. Zij hebben thuiszorg en toch gebeurt het regelmatig dat daar beschimmeld eten in staat. Conclusie: er wordt niet opgelet, thuiszorg heeft daar geen tijd voor, of de ouderen eten gewoon niet. Dit soort problemen en de grote armoede deden zich ook al voor in 2014. De zussen maakten zich daar grote zorgen over. Toen zij het in dat jaar voor elkaar hadden gekregen dat minister-president Mark Rutte een bezoek bracht aan MOI, sprak Shazia hem daarop aan. Hij beloofde naar een oplossing te zoeken. Shazia stelde toen dat ze liever een hengel had, dan dat de mensen een vis kregen om hun problemen op te lossen. Maar tot op heden is het volgens Shazia en Jasmin bij de vis gebleven.